

Tolkningsfrågor

- 1) Är ett förfarande i en medlemsstat som, i det fall konsumenten underlåter att fullgöra en skyldighet som åligger honom enligt en formellt riktig handling som har upprättats av notarius publicus, innebär att den part som har ingått avtal med konsumenten får kräva betalning av ett belopp som parten själv anger genom att utfärda en så kallad utmätningssanteckning, utan att det krävs ett kontradiktoriskt förfarande där en domstol kan pröva huruvida de avtalsvillkor som ligger till grund för anteckningen är oskäligen, förenligt med artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾?
- 2) Får konsumenten i ett sådant förfarande yrka att den utfärdade utmätningssanteckningen ska ogiltigförklaras, på grund av att det inte har gjorts någon prövning av huruvida de avtalsvillkor som ligger till grund för anteckningen är oskäligen, trots att EU-domstolen i sin dom i mål C 472/11 slog fast att en nationell domstol i ett domstolsförfarande ska underrätta konsumenten om de oskäligen avtalsvillkor som den har konstaterat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Överklagande ingett den 24 januari 2014 av Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation, Superga Invest av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 november 2013 i mål T-545/12 Mory m.fl. mot kommissionen

(Mål C-33/14 P)

(2014/C 102/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation, Superga Invest (ombud: B. Vatier et F. Loubières, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

- upphäva det beslut som meddelats av tribunalens sjunde avdelning,
- återförvisa målet till tribunalen för utredning i sak, under sådana förhållanden som garanterar att utredningen blir opartisk,
- förklara att frågan om rättegångskostnader följer målet rörande huvudsaken.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat två grunder till stöd för överklagandet.

Tribunalen har för det första gjort en felaktig tolkning av artikel 263 FEUF genom att inte medge att klagandena hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. För att sökande till vilka ett beslut inte är riktat ska ha talerätt krävs det att de är direkt och personligen berörda av beslutet. Detta är enligt klagandena det enda villkor som uppställs i fördraget för att bedöma om en talan kan tas upp till prövning. I fördraget hänvisas inte till ett berättigat intresse av att få saken prövad som ett oberoende villkor för talerätt.

Klagandena anser sig ha ett berättigat intresse av att få saken prövad av följande skäl: Den omständigheten att Mory SA varit part i de förfaranden som lett fram till besluten Sernam 1, Sernam 2 och Sernam 3, och att företaget varit personligen delaktig i dessa förfaranden, ger företaget ett berättigat intresse av att väcka talan mot ett beslut avseende tillämpningsföreskrifter för det senaste av dessa beslut. Den omständigheten att klagandena varit part i två pågående mål inför franska domstolar innebär även att det är visat att de har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Superga Invests berättigade intresse av att få saken prövad följer direkt av Mory SA:s respektive Mory Teams berättigade intressen, eftersom Superga Invest varit den största aktieägaren i dessa båda företag och Superga Invest varit delaktigt i de två ovannämnda målen. Klagandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad på grund av att fråntagits sin processuella rätt att få ett formellt granskningsförfarande inlett, trots att de i en skrivelse anmält Geodis övertagande av Sernams tillgångar till kommissionen.

Tribunalen har felaktigt funnit att inte var "direkt och personligen berörda", i den mening som avses i artikel 263 FEUF. Tribunalen gjorde fel när den inte prövade de invändningar om rättegångshinder som framstälts av kommissionen och som avser att klagandena inte var personligen berörda. Enligt klagandena finns det inga tvivel om att de är personligen berörda enligt tribunalens rättspraxis.

Överklagande ingett den 23 januari 2014 av Enercon GmbH av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 november 2013 i mål T-245/12, Gamesa Eólica, SL mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-35/14 P)

(2014/C 102/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Enercon GmbH (ombud: J. Eberhardt, Rechtsanwalt, R. Böhm, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Gamesa Eólica, SL

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 12 november 2013 i mål T-245/12,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen ska upphävas på följande grunder:

1. Som en följd av att klaganden inte inkom med en svarsinlaga i förfarandet vid tribunalen inbegrep sistnämnda domstol inte klaganden i detsamma och sände heller inte domen till klaganden. Tribunalen åsidosatte därvid sina rättegångsregler liksom klagandens rätt till egendom, genom att förneka denne ett korrekt rättsligt förfarande.
2. Tribunalen antog felaktigt att det omtvistade varumärket i sig var varumärke i färg, och den skulle inte ha lagt enbart den klassificeringen till grund sin bedömning av varumärkets särskiljningsförmåga.

Talan väckt den 24 januari 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-37/14)

(2014/C 102/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland och B. Stromsky)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens beslut 2009/402/EG av den 28 januari 2009 om de "åtgärdsprogram" som Frankrike har genomfört inom frukt- och grönsakssektorn ⁽¹⁾ genom att inte inom de föreskrivna fristerna vidta alla nödvändiga åtgärder för att från stödmottagarna återkräva det stöd som i artikel 1 i nämnda beslut förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden, och genom att inte informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits och att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 288 fjärde stycket FEUF och artiklarna 2,3 och 4 i nämnda beslut, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.